

Dosarul nr.2r-169/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Gn.Mîțu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. E. Palanciuc, A. Malîi, V.Clima)

DECIZIE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Chirița Alisa (Beloconi), reprezentată de avocatul Toma Vitalie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Chirița Alisa (Beloconi) împotriva Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule, intervenient accesoriu Vuicenco Serghei cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost restituită cererea de apel depusă de Chirița Alisa (Beloconi), reprezentată de avocatul Toma Vitalie,

c o n s t a ț ă:

La data de 13 februarie 2017 Chirița Alisa (Beloconi) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule, intervenient accesoriu Vuicenco Serghei cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în sumă de 4852,98 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 19 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă.

La 25 octombrie 2018, Chirița Alisa (Beloconi), reprezentată de avocatul Toma Vitalie a declarat apel împotriva hotărârii din 19 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Chirița Alisa (Beloconi), reprezentată de avocatul Toma Vitalie, fiind stabilit termen până la 15 ianuarie 2019, ora 16.00, pentru prezentarea cererii de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept și a dovezi de plată a taxei de stat în sumă de 1344, 94 de lei, în cazul nelichidării neajunsurilor menționate cererea de apel va fi restituită.

Prin încheierea din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel depusă de Chirița Alisa (Beloconi), reprezentată de avocatul Toma Vitalie pe motiv că nu au fost înlăturate neajunsurile constatate prin încheierea din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

La 08 februarie 2019 Chirița Alisa (Beloconi), reprezentată de avocatul Toma Vitalie a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel la faza primirii cererii de apel.

În motivarea recursului Chirița Alisa (Beloconi), reprezentată de avocatul Toma Vitalie a invocat că nu a recepționat de la oficiul poștal încheierea din 28 octombrie 2018 a instanței de apel, astfel, consideră că au fost interpretate eronat și prevederile art.106 alin.(1) Cod de procedură civilă.

Consideră că încheierea din 23 ianuarie 2019 a instanței de apel este neîntemeiată, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele cauzei.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 23 ianuarie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc. Astfel, recursul, declarat la data de 08 februarie 2019, este în termen.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu prevederile art. 365 alin. (1) lit. d) Codul de procedură civilă, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

În conformitate cu prevederile art. 364 alin. (1) Codul de procedură civilă, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâri se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

În conformitate cu art. 368 Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel, în termen de 10 zile de la repartizarea dosarului, dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor. Dacă apelantul îndeplinește în termen indicațiile din încheierea judecătorească, apelul se consideră depus la data prezentării inițiale. Încheierea instanței de apel de a nu se da curs cererii poate fi atacată odată cu fondul.

Materialele pricinii atestă că prin încheierea din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Chirița Alisa (Beloconi), reprezentată de avocatul Toma Vitalie, fiind stabilit termen până la 15 ianuarie 2019, ora 16.00, pentru prezentarea cererii de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept și a dovezi de plată a taxei de stat în sumă de 1344, 94 de lei.

Colegiul reține că instanța de apel întemeiat și cu aplicarea corectă a normelor procedurale a emis încheierea din 28 noiembrie 2018 prin care nu s-a dat curs cererii de apel și s-a acordat termen apelantului pentru înlăturarea neajunsurilor stabilite.

Prin încheierea din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel depusă de Chirița Alisa (Beloconi), reprezentată de avocatul Toma Vitalie pe motiv că nu au fost înlăturate neajunsurile constatate prin încheierea din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Colegiul menționează că temei pentru restituirea cererii de apel depuse de Chirița Alisa (Beloconi), reprezentată de avocatul Toma Vitalie a constituit faptul că ultima nu a depus în termenul indicat de instanța de apel cererea de apel motivată și dovada de plată a taxei de stat.

Colegiul relevă că copia încheierii din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată la sediul avocatului Toma Vitalie, reprezentantul apelantei Chirița Alisa (Beloconi) indicat atât în cererea de apel nemotivată cât și în mandantul avocațial și anume:XXXXX. Însă, în adresa Curții de Apel Chișinău s-a restituit plicul cu mențiunea „Nereclamat” (f.d. 102-103).

Astfel, instanța de apel a utilizat toate mijloacele posibile admise de lege de a înștiința apelanta despre încheierea adoptată expediindu-o la adresa indicată de apelantă în cererea depusă în instanța de judecată, cât și în cererea de apel nemotivată.

Faptul că apelanta/recurenta nu a reclamat corespondența de la oficiul poștal nu poate fi invocat ca fiind o omisiune a instanței de apel ci dimpotrivă ca o eschivare a părții de a-și valorifica drepturile și executa obligațiile.

Este de remarcat că o altă adresă unde ar fi necesar de a expedia corespondența apelanta nu a indicat.

Colegiul menționează că instanța de apel a întreprins toate măsurile necesare în vederea comunicării actului de procedură apelantului care însă a evitat să exercite drepturile sale și să execute cu bună credință obligațiile legale inclusiv de recepționare a corespondenței.

În aceste circumstanțe, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a restituit recurentei/apelantei cererea de apel, deoarece aceasta nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel, nu a prezentat dovada de plată a taxei de stat și nici nu a prezentat cererea de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Instanța de recurs consideră necesar de a menționa și faptul că Chirița Alisa (Beloconi), reprezentată de avocatul Toma Vitalie, fiind conștient că a depus încă la 25 octombrie 2018 cererea de apel nemotivată, avea obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr.7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini cerințele legale, fapt, însă, ignorat de acesta.

În conformitate cu art. 110 Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 113 alin. (1) Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de

instanța judecătorească (judecător). Cererile și documentele depuse după expirarea termenului de procedură nu degreveză de îndeplinirea obligației procedurale.

Astfel, dat fiind că apelanta/recurenta Chirița Alisa (Beloconi), reprezentată de avocatul Toma Vitalie nu a înlăturat în termen neajunsurile indicate în încheierea din 28 noiembrie 2018, în baza art. 369 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, prin încheierea din 23 ianuarie 2019, instanța de apel a restituit apelantei cererea de apel.

Totodată, în cauza Weissman și alții versus România (nr. 63945/00 din 24 mai 2006), CEDO a indicat că statele urmează să respecte un just echilibru între interesul de a promova o bună administrare a justiției și pe de altă parte interesul reclamanților de a prezenta argumentele lor în fața tribunalelor naționale.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că fiind indubitabilă obligația apelantei Chirița Alisa (Beloconi), reprezentată de avocatul Toma Vitalie de a prezenta cererea de apel motivată și dovada de plată a taxei de stat conform prevederilor Legii, aceasta este necesară într-o societate democratică și urmărește scopul unei bune administrări a justiției în stat, iar cerințele impuse apelantei prin încheierea din 28 noiembrie 2018 nefiind disproporționate în raport cu acest scop.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) Codul de procedură civilă, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă, iar art. 61 alin. (1) CPC statuează că părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În conformitate cu art. 10 alin. (1), (2) Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sînt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de apel a creat posibilități egale, suficiente și adecvate în folosirea mijloacelor procedurale întru susținerea poziției ambelor părți și nu a defavorizat nici o parte.

În conformitate cu art. 27 alin.(1) Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rînd a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele invocate în cererea de recurs, indică direct la nerespectarea de apelant/recurent a drepturilor sale procedurale și eschivarea de la îndeplinirea actelor de procedură, în măsura stabilită de normele de drept procedural și nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actelor judecătorești contestate.

Astfel, din considerentele enunțate și având în vedere faptul că încheierea din 23 ianuarie 2019 privind restituirea cererii de apel depusă de Chirița Alisa (Beloconi), reprezentată de avocatul Toma Vitalie împotriva hotărârii din 19 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru este întemeiată și adoptată cu respectarea cadrului legal, iar argumentele invocate de către recurentă nu sunt justificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Chirița Alisa (Beloconi), reprezentată de avocatul Toma Vitalie.

Se menține încheierea din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Chirița Alisa (Beloconi) împotriva Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule, intervenient accesoriu Vuicenco Serghei cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru